

Fra: Elin Malmstrøm Elverhøy [ElinMalmstrom.Elverhoy@jd.dep.no]
Sendt: 2. desember 2014 12:38
Til: Postmottak BLD
Emne: Høring - forslag om å utvide adgangen til å pålegge hjelpetiltak med hjemmel i lov om barneverntjenester

likestillings- og inkluderingsdepartementet Barne-
Postboks 8036 DEP
0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
14/7323 - EME

Dato
02.12.2014

Høring - forslag om å utvide adgangen til å pålegge hjelpetiltak med hjemmel i lov om barneverntjenester

Vi viser til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets brev 20.10.2014 med vedlegg.

Justis- og beredskapsdepartementet har følgende merknader:

Forholdet til menneskerettighetene er drøftet i høringsnotatet punkt 2. Som lagt til grunn av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet vil adgangen til å pålegge hjelpetiltak bero på en avveining mellom barnets rett til beskyttelse, jf. blant annet barnekonvensjonen artikkel 19 og artikkel 3, og familiens rett til respekt for sitt privatliv og familieliv, jf. særlig EMK artikkel 8. Etter vårt syn ville det være naturlig også å nevne barnekonvensjonen artikkel 9 og artikkel 18 i drøftelsen i punkt 2. Artikkel 9 nr. 1 pålegger statene å sikre at et barn ikke blir skilt fra sine foreldre mot deres vilje, med mindre det er nødvendig av hensyn til barnets beste. Etter artikkel 18 nr. 2 har statene en plikt til å yte egnet bistand til foreldrene i deres utøvelse av plikten til å sørge for barnets utvikling og oppdragelse.

Som fremholdt i høringsnotatet vil avveiningen mellom de ulike rettighetene måtte foretas konkret i den enkelte sak, der vurderingstemaet under EMK artikkel 8 nr. 2 vil være om inngrepet må anses nødvendig og forholdsmessig. Enkelte av de foreslåtte tiltakene er, som departementet selv legger til grunn, meget inngripende. Dette gjelder særlig adgangen til å pålegge meldeplikt og urinprøver. For denne type pålegg vil det derfor stilles strenge krav til å påvise at inngrepet er nødvendig og forholdsmessig. Det

bør om mulig presiseres ytterligere i lovteksten eller i merknadene til bestemmelsen hva som skal til for å pålegge denne type tiltak og i hvilke tilfeller de vil være aktuelle.

I høringsnotatet punkt 7.1 bes det særlig om høringsinstansenes syn på om kompetansen til å pålegge hjelpetiltak bør legges til barnevernet eller til fylkesnemnda. Justis- og beredskapsdepartementet slutter seg til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets vurdering av at disse vedtakene bør treffes av fylkesnemnda. Dette innebærer imidlertid at vedtaket ikke vil kunne påklages til overordnet forvaltningsorgan, men at fylkesnemndas vedtak må bringes inn for domstolene og behandles etter reglene i tvisteloven kapittel 36, jf. barnevernloven § 7-24. Det bør derfor drøftes nærmere hvilke økonomiske og administrative konsekvenser dette vil ha for domstolene.

Avslutningsvis vil vi bemerke at barnevernloven gjelder for Svalbard i medhold av egen forskrift. Vi legger til grunn at mulige økte utgifter for Longyearbyen lokalstyre som følge av forslagene, følges opp budsjettmessig fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet.

Med hilsen

Harald Aass
fagdirektør

Elin M Elverhøy
seniorrådgiver

Denne e-posten er beregnet for den institusjon eller person den er rettet til og kan være belagt med lovbestemt taushetsplikt. Dersom e-posten er feilsendt, vennligst slett den og kontakt Justis- og beredskapsdepartementet.

This email is confidential and may also be privileged. If you are not the intended recipient, please notify the Ministry of Justice and Public Security, Norway, immediately.